

Justis- og beredskapsministeren

Stortinget - Justiskomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
25/2634 VWL

Dato
29.04.2025

Statsrådens uttalelse - Dokument 8:203 S (2024-2025) - Representantforslag om styrking av vekteres strafferettslige vern

Jeg viser til brev 10. april 2025, hvor justiskomiteen ber om departementets uttalelse til ovennevnte representantforslag.

Arbeiderparti-regjeringen er helt tydelige på at arbeidsfolk skal være trygge på jobb. På landsmøtet i april i år programfestet derfor Arbeiderpartiet at partiet vil innføre regler som sikrer at yrkesgrupper som er særlig utsatt for vold og trusler på jobb, gis et bedre vern.

Det er samtidig viktig for meg å understreke at kroppskrenkelser, kroppsskader og trusler er straffbart i dag etter straffeloven §§ 271, 273 og 263. Bestemmelsene verner alle personer og yrkesgrupper. Det kan i tillegg anses straffeskjerpende dersom vold og trusler er rettet mot yrkesutøvere som er særlig utsatt for dette på jobb. Allerede i dag skal dermed straffereaksjonen for slike krenkelser gjenspeile alvoret i dem.

Videre vil jeg peke på at det viktigste grepet for å sikre et effektivt og reelt strafferettslig vern for vektere og andre yrkesgrupper som er særlig utsatt for vold og trusler på jobb, er at slike saker blir anmeldt og etterforsket og at det blir tatt ut tiltale når det er grunnlag for dette. Under denne regjeringen har politiets budsjett blitt økt vesentlig, noe som har muliggjort en styrking av politiets innsats på straffesaksområdet. Det er også bevilget varige midler på 80 millioner fra og med 2024 til et etterforskningsløft og styrket påtalearbeid. 43 av disse millionene er avsatt til styrket fagledelse fra Den høyere påtalemyndighet. Dette er viktig for å bedre kvaliteten og effektiviteten i politiets straffesaksarbeidet.

Som det pekes på i representantforslaget, har vi enkelte bestemmelser i straffeloven som oppstiller et særskilt straffansvar for vold og trusler mot visse yrkesgrupper. Dette er bestemmelser som kommer i tillegg til alminnelige bestemmelsene nevnt ovenfor, og som er ment å markere et vern av noen interesser utover den personlige integriteten til den fornærmede. For eksempel rammes vold og trusler mot personer som utøver offentlig myndighet på vegne av stat eller kommune, av straffeloven § 155. I straffeloven §§ 265 og 286 har vi også bestemmelser som særskilt rammer vold eller trusler mot enkelte spesielt utsatte yrkesgrupper. Bestemmelsene omfatter i dag helsepersonell, brann- og redningspersonell, personer som forestår allment tilgjengelig persontransport og personer med ansvar for opplæring i skolen. Bakgrunnen for at akkurat disse gruppene er gitt et særskilt strafferettslig vern, er at de tidligere – dersom de var offentlig ansatte – ble regnet som offentlige tjenestemenn etter straffeloven 1902 og vernet på lik linje med personer som utøver offentlig myndighet, se Ot.prp. nr. 22 (2008–2009) punkt 5.9 side 146.

Det er mange yrkesgrupper som ikke er omfattet av straffeloven §§ 265 og 286, selv om arbeidsoppgavene de utfører kan innebære utstrakt personkontakt og utsette yrkesutøveren for mulige krenkelser. Foruten vektere gjelder dette for eksempel ansatte i skolen som ikke har ansvar for opplæring, butikkansatte, dørvakter og trafikkbetjenter. Fra tid til annen kommer det derfor opp spørsmål om utvidelser av straffebestemmelsene om vold og trusler mot enkelte yrkesgrupper som ikke er offentlige tjenestepersoner. I 2020 ble bestemmelsene endret slik at brann- og redningspersonell ble omfattet. Jeg avviser ikke at det kan være grunn til å se nærmere på bestemmelsene på nytt, og at det kan vurderes særlig om vektere bør være omfattet.

Samtidig kan det være vanskelig å trekke en hensiktsmessig grense for hvilke konkrete yrkesgrupper som bør omfattes av et slikt særskilt strafferettslig vern. I lys av dette, kan det eksempelvis vurderes mer hensiktsmessig å utforme bestemmelsene slik at de mer generelt verner yrkesutøvelse som er særlig utsatt for vold og trusler på jobb, heller enn en avgrenset oppregning av nærmere bestemte yrkesgrupper. Etter mitt syn bør Stortinget ikke konkludere med at straffeloven §§ 265 og 286 bør endres før slike spørsmål har blitt nærmere utredet

På denne bakgrunnen bør representantforslaget etter mitt syn ikke vedtas.

Med hilsen

Astri Aas-Hansen

Dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur